

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 80 0 Рс 101947 19 Спп
Бања Лука, 27.03.2019. године

Врховни суд Републике Српске, одлучујући о захтјеву Основног суда у Бијељини за рјешавање спорног правног питања у парничном предмету тог суда број 80 0 Рс 101947 18 Рс, на основу одредбе члана 61. в) Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09, 61/13, даље: ЗПП), те одредбе члана 18. Правилника о унутрашњем судском пословању („Службени гласник Републике Српске“ број 9/14 до 67/18), члана 4. став 4. и члана 12. Пословника о раду судских одјељења (број 118-0-СуI-14-000458 од 06.02.2015. године), на сједници Грађанског одјељења одржаној дана 27.03.2019. године, донио је

ОДЛУКУ

Одбацује се захтјев Основног суда у Бијељини за рјешавање спорног правног питања у парничном предмету тог суда број 80 0 Рс 101947 18 Рс, које гласи:

„Да ли радници који су од послодавца добили обрачун плата, као извршних исправа у смислу члана 126. став 4. Закона о раду, а које плате нису исплаћене у року, односно до подношења тужбе, имају правни интерес за подношење тужбе надлежном суду којом траже да суд обавезе послодавца на исплату неисплаћених плата са законском затезном каматом на исте, почев од доспијења па до исплате, те да се правоснажном судском пресудом утврде таква потраживања.“

Образложење

У предметној правној ствари тужитељица М.М. из Б. је поднијела код Основног суда у Бијељини тужбу против туженог „Ж.“ а.д. Б., а захтјевом је, између осталог, затражила исплату плата за септембар и октобар 2018. године, са законском затезном каматом, на основу обрачуна плата које је сачинио тужени.

Дана 01.03.2019. године Основни суд у Бијељини је овоме суду доставио предметни спис са захтјевом за рјешавање наведеног спорног правног питања. У захтјеву првостепени суд наводи да се у предметној парници, имајући у виду одредбу члана 126. став 4. Закона о раду („Службени гласник Републике Српске“ број 1/16 и 66/18), према којој обрачун плате има снагу извршне исправе, те да је тужитељица као доказ приложила платне листе које се односе на предметно потраживање, поставило питање постојања правног интереса за подношење предметне тужбе. Поред тога наводи да се означено правно питање, као прејудицијелно, појавило у још „преко 100 предмета“, у којима је исти тужени, док су тужитељи у тим предметима радници запослени код

туженог, са истим чињеничним и правним стањем. При томе, првостепени суд у стављеном захтјеву даје своје тумачење спорног правног питања.

Сагласно одредби члана 61. а) ЗПП, да би Врховни суд Републике Српске заузео став о спорном правном питању потребно је да се испуне одређене процесне претпоставке и то: да се то питање појавило у току поступка пред првостепеним судом, да то питање представља прејудицијелно питање у конкретном предмету, да се то питање појавило у већем броју предмета пред првостепеним судом и да о том питању Врховни суд Републике Српске раније није рјешавао.

Основни суд у Бијељини се овоме суду већ обраћао са захтјевом за рјешавање идентичног спорног правног питања у предмету првостепеног суда број 80 0 Рс 082293 18 Рс 2, у којем је такође тражена исплата плата на основу обрачуна плата које је у том предмету сачинио тужени ПД „С.“ а.д. Б. Наведени захтјев је, одлуком овога суда број 80 0 Рс 082293 18 Спп од 26.03.2018. године, одбачен из разлога што је стављен у поновљеном поступку након укидања првостепене пресуде, односно након што су о том питању првостепени и другостепени суд заузели своје ставове (који су у конкретном случају били различити), услед чега нису били испуњени услови из одредбе члана 61. а) ЗПП за мериторно рјешавање спорног правног питања.

Произлази да су о спорном правном питању, чије рјешавање се тражи у предметној парници, нижестепени судови, без обзира што се ради о другом предмету, већ заузели и изразили своје правне ставове.

Како су, дакле, нижестепени судови већ заузели правне ставове о идентичном спорном правном питању чије се рјешавање тражи, те како је правилним тумачењем одредаба чланова 61. а) – 61. њ) ЗПП искључена примјена института рјешавања спорног правног питања када постоје различити правни ставови првостепеног и другостепеног суда о одређеном правном питању, то се не ради о потреби заузимања става о спорном правном питању које је од значаја за одлучивање о предмету поступка пред првостепеним судом. Тиме ни у конкретном случају нису испуњени услови, које прописује одредба члана 61. а) ЗПП, за мериторно рјешавање спорног правног питања.

Према наведеном, нису испуњене законом прописане претпоставке за рјешавање спорног правног питања, па се захтјев Основног суда у Бијељини указује недозвољеним. Стога је Грађанско одјељење Врховног суда Републике Српске одбацило предметни захтјев за заузимање правног става о спорном правном питању, примјеном одредбе члана 61. в) став 1. ЗПП.

Замјеник Предсједника Грађанског одјељења
Горјана Попадић

За тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић